(1188) "टु भ्राशृ दीप्तौ" (I-भ्वादिः-824. अक. सेट्. आत्म.)

'भ्राशते भ्लाशते दीप्तौ भ्राश्यते भ्लाश्यते तथा ॥' (श्लो. 167) इति देवः।

भ्राशकः-शिका, भ्राशकः-शिका, बिभ्राशिषकः-षिका, बाभ्राशकः-शिका ;

इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकक्काशतिवत् (186) ज्ञेयानि ।

[1]भ्राश्यमानः-भ्राशमानः, इति शानचि रूपमिति विशेषः। [2]भ्राशथुः, [A]भ्राशितः।

(1189) "भ्री भये" (IX-क्र्यादिः-1505. सक. अनि. पर.)

प्वादिः, ल्वादिश्च ।

'— भरणे' इति मैत्रेयक्षीरस्वामिप्रभृतयः पठन्ति ।

भ्रायकः-यिका, भ्रायकः-यिका, बिभ्रीषकः-षिका, बेभ्रीयकः-यिका ;

भ्रेता-त्री, भ्रायिता-त्री, बिभ्रीषिता-त्री, बेभ्रीयिता-त्री ;

इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि क्रैयादिकप्लिनातिवत् (1081) ज्ञेयानि ।

[3]भ्रीणम्-णः-णवान्, भ्रीतम्-तः-तवान्, [4]भ्रिणन्[B]-न्ती इति विशेषः ।

(1190) "भ्रुड संवरणे" (VI-तुदादिः-1395. सक. सेट्. पर.)

कुटादिः ।

मैत्रेयक्षीरस्वामिमतेनायं लिख्यतेऽस्माभिः। यद्यपि सिद्धान्तकौमुद्यादिषु, मा. धा. वृत्तौ च न पठ्यते, तथापि मा. धा. वृत्तौ चुडधातुप्रकरणे (तुदादौ) उद्धृतेन मैत्रेयरक्षितसम्मतपाठेन संवाददर्शनादृह्यते इत्यपि ज्ञेयम्।

भ्रोडकः-डिका, भ्रोडकः-डिका, बुभ्रुडिषकः-षिका, बोभ्रुडकः-डिका ;

इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि तौदादिककुटतिवत् (204) ज्ञेयानि ।

---

1. शानचि, 'वा भ्राश—' (3-1-70) इत्यादिना श्यन् विकल्पेन भवति ।
2. धातोरस्य द्वित्वात्, भावादौ 'द्वितोऽथुच्' (3-3-89) इति अथुच्प्रत्ययः ।
3. 'अस्य ल्वादित्वमप्यस्ति इति द्रुमे' इति धा. का. व्याख्यायाम् (3-9) उपादानात् 'ल्वादिभ्यः' (8-2-44) इति निष्ठानत्वे नकारस्य णत्वे च रूपमेवम्। ल्वादित्वाभावे भ्रीतम् इति, अत्र निष्ठानत्वं नेति ज्ञेयम् ।
4. शतरि, 'क्र्यादिभ्यः —' (3-1-81) इति श्ना विकरणप्रत्ययः। 'श्नाऽभ्यस्तयोरातः' (6-4-112) इत्याकारलोपे 'प्वादीनां ह्रस्वः' (7-3-80) इति ह्रस्वे णत्वे च रूपमेवम् ।

A. 'कृष्णोऽपि रेजे पथि गोपबालैर्भ्राजिष्णुभिर्भ्रीशितपार्श्वदेशः ।' धा. का. 2. 20.

B. 'व्रीताशबृंहितजुषाऽभ्रिणता गजेन प्रक्षेतुमज्ञमनसा समनुद्रुतेन ।' धा. का. 3-9.